

Informació per a pacients amb al·lèrgia a l'epiteli d'animals domèstics

Les manifestacions d'al·lèrgia (asma, rinoconjuntivitis, urticària) produïdes per animals són cada cop més freqüents degut a l'increment en el nombre d'animals de companyia a les nostres llars.

El gat (*Felis domesticus*) es l'animal domèstic responsable amb major freqüència d'al·lèrgia, moltes vegades greu. Els pacients poden presentar símptomes bastant temps després de la retirada de l'animal del domicili degut a que els residus s'adhereixen íntimament als teixits (catifes, moquetes, sofàs), romanent llarg temps malgrat es realitzi una neteja acurada. El material al·lèrgic es troba principalment a la saliva, el pèl, l'orina i les femtes.

El gos (*Canis familiaris* o *domesticus*) és l'animal domèstic que es troba amb més freqüència en contacte directe amb els nens. El seu material al·lèrgic prové del pèl, la pell i la saliva.

El pèl del cavall (*Equus caballus*) pot provocar reaccions al·lèrgiques molt greus, produint crisis asmàtiques inclòs sense contacte directe amb l'animal.

D'altres animals també poden produir símptomes en persones al·lèrgiques.

Normes ambientals per pacients al·lèrgics a epiteli d'animals

En tots el casos la principal mesura de prevenció és la retirada de l'animal de la llar (en el cas del gat, l'al·lèrgen pot romandre a l'ambient fins i tot 4 mesos després de la seva retirada).

Com a mesura de prevenció, els nens atòpics no haurien de tenir animals a casa pel major risc de sensibilitzacions. Cal recordar que els animals afavoreixen el creixement dels àcars de la pols.

En cas de no ser possible la retirada de l'animal:

- Eliminar els reservoris d'al·lèrgens (sofàs, catifes, moquetes..)
- Utilitzar aspiradors amb filtre
- Rentar l'animal cada setmana. Al mercat existeixen productes que es poden aplicar després del bany per evitar en la mesura del possible la descamació de l'epiteli.
- Cal evitar l'entrada de l'animal al dormitori del pacient al·lèrgic.

Información para pacientes alérgicos al epitelio de animales domésticos

Las manifestaciones de la alergia (asma, rinoconjuntivitis, urticaria) producidas por animales son cada vez más frecuentes debido al incremento en el número de animales de compañía en nuestros hogares.

El **gato** (*Felis domesticus*) es el animal doméstico que con mayor frecuencia de alergia, muchas veces grave. Los pacientes pueden presentar síntomas bastante tiempo después de la retirada del animal del domicilio debido a que los residuos se adhieren íntimamente a los tejidos (alfombras, moquetas, sofás), permaneciendo largo tiempo aunque se realice una limpieza cuidadosa. El material alergénico se encuentra principalmente en la saliva, el pelo, la orina y las heces.

El **perro** (*Canis familiaris* o *domesticus*) es el animal doméstico que se encuentra con más frecuencia en contacto directo con los niños. El material alergénico procede del pelo, la piel y la saliva.

El pelo del **caballo** (*Equus caballus*) puede provocar reacciones alérgicas muy graves, produciendo crisis asmáticas incluido sin contacto directo con el animal.

Otros animales también pueden producir síntomas en personas alérgicas.

Normas ambientales para pacientes alérgicos a epitelios de animales

En todos los casos la principal medida de prevención es la retirada del animal del hogar (en el caso del gato, el alérgeno puede permanecer en el ambiente incluso 4 meses después de su retirada).

Como medida de prevención, los niños atópicos no deberían tener animales en casa por el mayor riesgo de sensibilización. Cabe recordar que los animales favorecen el crecimiento de los ácaros del polvo.

En caso de no ser posible la retirada del animal:

- Eliminar los reservorios de alérgenos (sofás, alfombras, moquetas..)
- Utilizar aspiradores con filtro
- Lavar el animal cada semana. En el mercado existen productos que se pueden aplicar después del baño para evitar en la medida de lo posible la descamación del epitelio.
- Evitar la entrada del animal en el dormitorio del paciente alérgico.